

Глибинне інтерв'ю як жанр сучасної журналістики

Глибинні інтерв'ю розглянуті в даній статті як метод ефективної роботи журналіста. Вони дають змогу детальніше дослідити питання, широко розкрити тему та поведінку співрозмовника.

Глибинні інтерв'ю в журналістиці.

Глибинні інтерв'ю є методом збору інформації від людей про їхню поведінку, почуття та думки, досвід. Цей метод збору даних може бути використаний для різних потреб. Також використовується як якісний метод при соціологічних та маркетингових дослідженнях. Передбачаються відкриті запитання, де респондент має змогу глибинно оцінити суть поставленого запитання та якісно на нього відповісти. Завдяки глибинним інтерв'ю можна оцінити почуття та погляди співрозмовника, щодо досліджуваного запитання.

"Суб'єкт пропонує дослідникові символічну реконструкцію складної соціальної реальності у вигляді інтерпретації значимих подій свого життя і їх контексту". Історії свого життя — це інтерпретація самих осіб про те, що, на їхню думку, найбільше вплинуло на їхнє життя. Під час розповіді людина пропонує своє суб'єктивне бачення — своє уявлення про ситуації з життя.

Ключові характеристики глибинних інтерв'ю:

- відкриті запитання. Журналіст формує питання таким чином, щоб респондент розкривав тему, а не відповідав «так» чи «ні». Такі запитання починаються зі слів «Чому» або «Як».
- напівструктурований формат інтерв'ю. Звичайно, заздалегідь варто підготувати запитання. Але цей метод також передбачає формування питань, що впливають із попередніх відповідей. Важливо використовувати навички активного слухання, щоб обмірковувати те, про що говорить співрозмовник. Інтерв'юер повинен намагатися прагнути до ясності та розуміння протягом усього інтерв'ю.
- запис відповідей. Інтерв'юер записує відповіді на диктофон, камеру телефону чи просто занотовує на папері. Щоб пізніше детальніше та якісніше дослідити цю розмову. Також важливо слідкувати за вербальною та невербальною поведінкою співрозмовника.

Для глибинних інтерв'ю передбачаються зустрічі віч-на-віч. Проте можуть бути проведені інтерв'ю телефоном або онлайн. У глибинному інтерв'ю дослідник «м'яко спрямовує співрозмовника на розгорнуту дискусію», одночасно ведучи за собою добре підготовленими, продуманими запитаннями.

Глибинні інтерв'ю можна використовувати індуктивно, для генерування нових гіпотез або теорії шляхом вивчення конкретного питання в конкретному

конфлікті або постконфліктній ситуації. Крім того, глибинні інтерв'ю можна використовувати дедуктивно, щоб дослідити, чи підтверджується певна теорія.

Якість глибинного інтерв'ю залежить від того, наскільки журналіст (дослідник в цьому контексті) добре підготовлений, та наскільки він добре вміє слухати та сприймати інформацію. Інтерв'юер повинен мати певні якості для того, щоб вдало проводити бесіду. Насамперед треба виділити такі якості як комунікабельність та сенситивність, або емпатію. Комунікабельність – це також про стиль спілкування, прагнення й інтерес до розуміння інших людей, доброзичливість, відкритість. А ось емпатія або сенситивність розкривається у здатності інтерв'юера до співпереживання та розуміння почуттів і емоцій співрозмовника. Важливо відчувати делікатні моменти в ході інтерв'ю, дати паузу респондентові, якщо він цього потребує. Інтерв'юер повинен бути уважним та уміти слухати свого респондента. Тобто чуйно ставитися до нього та зайвий раз не переривати, аби бесіда йшла невимушено. І, звичайно, вчасно ставити потрібні запитання, аби необхідні теми були розкриті, а респондент відчував інтерес співрозмовника до власних слів. В ході інтерв'ю журналіст має уважно стежити за жестами, мімікою, грою голосу респондента для того, щоб відчувати, що його непокоїть. Або для того, щоб зрозуміти які жести респондент не повністю артикулює, чи які емоції намагається приховати – і ставити відповідні питання.

Журналіст повинен мати певні когнітивні здібності для вдалого проведення інтерв'ю. Він має бути готовим до виявлення фактів, уміти невимушено та легко встановлювати зв'язку між різними фактами. «Чорно-біле мислення», спрощення та категоричність навпаки буде заважати досліднику та респонденту. Потрібно відходити від оцінювальних суджень та критичних зауважень до свого співрозмовника. І, звичайно, журналіст не має нав'язувати респонденту власні думки.

Підготовка до проведення глибинного інтерв'ю включає наступні кроки: ознайомлення з вторинними джерелами; відібрання респондентів та зв'язок із ними; формулювання набору опорних запитань для інтерв'ю. Під вторинними джерелами мається на увазі пошук та дослідження статей, книжок на обрану тему, що забезпечує необхідну дослідницьку базу та історичне тло для інтерв'ю. Вторинні джерела дають передумови, контекст та історію — емпіричну та теоретичну.

Фактично, можна виокремити етапи проведення глибинного інтерв'ю: 1) відбір респондентів (чиї погляди та переконання важливі для даного дослідження питання, і як знайти саме цих людей); 2) написання опорного переліку запитань для проведення інтерв'ю (варто пам'ятати, що це мають бути відкриті запитання); 3) проведення інтерв'ю (зв'язатися із респондентом для проведення розмови); 4) аналіз отриманої інформації (після проведення інтерв'ю журналіст осмислює, перечитує отриману інформацію та формує висновок).

Для того, щоб проаналізувати масштаб певного явища або тенденції замало якісних методів соціологічного дослідження (у тому числі та глибинного інтерв'ю). Тобто результати такого дослідження не будуть репрезентативними за віком, регіоном та іншими характеристиками. Але метод глибинного інтерв'ю дозволяє зрозуміти загальний контекст феномену. Дозволяє осягнути все

розмаїття подій та поглядів людей. Тому метод глибинного інтерв'ю найкраще підходить для того, щоб зафіксувати суб'єктивний індивідуальний досвід переживання соціально-історичних процесів. Таким чином саме формат глибинних інтерв'ю дає змогу почути історію людини, а не лише її відповіді на питання дослідника.

Висновки

Глибинні інтерв'ю як метод журналістського дослідження потребують якісної підготовки та детальної обробки отриманих даних. Співрозмовник має почуватися вільно під час інтерв'ю, аби змогти без упередженості відповідати на запитання. Журналіст повинен сформувати дружню атмосферу та дати змогу респонденту висловлювати свої думки та емоції. Цей метод дозволяє детально дослідити питання, заповнити всі прогалини та віднайти нові джерела інформації з обох сторін.

Список літератури

1. Brounéus K. Chapter: 8. In-depth Interviewing: The process, skill and ethics of interviews in peace research. *Understanding Peace Research: Methods and Challenges*. 8th ed. London,, 2011. P. 130–133. – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/257251767_In-depth_Interviewing_The_process_skill_and_ethics_of_interviews_in_peace_research.
2. Wallace Foundation Website (2009) Market Research Workbooks and Appendices. [Електронний ресурс] / Workbook E: In Depth Interview. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.wallacefoundation.org/KnowledgeCenter/KnowledgeTopics/CurrentAreasofFocus/Out-Of-SchoolLearning/Pages/msr.aspxU.K.>
3. Lisa A. G. Conducting an In-depth Interview [Електронний ресурс] / G. Lisa A., C. David, M. Debra // the University of Florida. – 2001. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.betterevaluation.org/sites/default/files/FY39300.pdf>.
4. What is an in-depth interview? [Електронний ресурс] // B2B International. A Merkle Company – Режим доступу до ресурсу: <https://www.b2binternational.com/research/methods/faq/what-is-a-depth-interview/>.
5. Бондар В. С. Методологічні особливості якісних методів [Електронний ресурс] / В. С. Бондар // Наукові записки НаУКМА. – 2000. – Т. 18 : Соціологічні науки. – С. 31–34. –Режим доступу до ресурсу: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/10020/Bondar_Metodolohichni_osoblyvosti_yakisnykh.pdf
6. Ковалев Е. Ж. Качественные методы в полевых социологических исследованиях [Електронний ресурс] / Е. Ж. Ковалев, И. Е. Штейнберг. – Москва : Логос, 1999. – 384 с. – Режим доступу до ресурсу: <https://studfile.net/preview/5560764/>